

disse Forslag med de Betingelser, som ere satte for deres Gennemførelse, eller ogsaa at slaa alt i Stykker. Det er netop det, som vilde blive Resultatet, dersom det høje Tings Flertal fulgte det ærede Medlems Opfordring. Naar saa er, forekommer det mig, at det ikke er uberettiget at spørge: Hvad har man da at sætte i Stedet? Der-til siger det ærede Medlem, at det er et vanskeligt Spørgsmaal, og hvis man altid skulde være forpligtet til at svare paa et saadant Spørgsmaal, kunde man tidt slet ikke stemme. Det kan være meget rigtigt, at der kan være mange Tilfælde, hvor det kan være berettiget at afvise et saadant Spørgsmaal, men i dette Øjeblik, i den Situation, hvori vi staa, og overfor den Sag, vi behandle, forekommer det mig, at det er et Spørgsmaal, enhver bør gøre sig selv, inden han stemmer: Hvad vil Følgen blive, og hvad kan jeg gøre for at raade Bod paa den Ulykke, som da vil indtræffe? Det ærede Medlem har ikke anvist nogen Vej, og jeg tvivler om, at der vil kunne anvises en saadan, thi Følgen af at forkaste og slaa alt i Stykker vil blive, at man giver sig selv Attest for fuldkommen Magtesløshed paa dette Omraade, og at man ingenting kan i lange Tider. Derfor maa jeg gentagende og meget indtrængende anbefale alle, der indse Nødvendigheden af, at vi faa begyndt og faa noget gjort, at vi stemme for Forslaget for at opnaa det, som nu *kan* opnaas.

Christiansen: Jeg vil gerne have Lov til, forinden Sagen gaar til Afstemning, endnu en Gang at betone den Stilling, som vi indtage til de Forslag, som foreligge til Generaldebat, og om hvilke der jo er mange forskellige Meninger.

Vi have nu hørt den ærede Ordfører udtale sig og i stærke Ord bønfulde Højre her i Salen om at støtte dette Forslag og at stemme derfor. Samtidig er Forslaget af den Karakter, at det i Højres Presse betegnes som den absolutte Ødelæggelse for Landet, hvis denne Ordning gennemføres. Det er ikke ud fra de samme Betragtninger, at Socialdemokraterne have indtaget en afvisende Stilling til den hele Række af Lovforslag. Jeg tillod mig ved Sagens første Behandling her i Tinget at gøre opmærksom paa vort principielle Syn paa hele

denne Sag. Det staaar bestandig for os som en Ulykke for Landet, om den Række af Forslag førtes igennem, ikke mindst, fordi denne Ordning gennem mange, mange Aar i den Grad vil beslaglægge Landets Hjælpemidler, at der absolut ikke bliver Raad til Gennemførelse af de Reformer, som Befolkningen tiltrænger. Jeg erindrer om, at da Forslaget kom op i dette Ting, opgjorde man Resultatet af den Merudgift, som Forslaget vilde medføre, til 2,8 Mill. Kr. aarlig. Efter at det nu har været underkastet Udvalgsbehandling, er man jo fra næsten alle Grupper Side bleven enig om, at Musikken skal bibeholdes endnu et Par Aar, hvorved Forslaget vil blive fordyret med ca. 300,000 Kr. Hensigten med, at man foreslaar at bibeholde Musikken et Par Aar, er jo den, at man haaber, Sindene skulde falde til Ro, saaledes at der, naar de værste Dønninger af disse Lovforslags Behandlinger ere overstaaede, alligevel ikke i Rigsdagen vil være Sangbund for helt at afskaffe Musikken. Det vil med andre Ord sige, at de aarlige Udgifter ville belaste Finansloven med omkring 3 Mill. Kroners Merudgift til Militærvæsenet i Forhold til de nuværende Udgifter, et Beløb, der jo er paa Højde med det, man søger at indvinde gennem Forslaget om en forhøjet Indtægts- og Formueskat til Staten. Naar saa den øvrige finansielle Betragtning tages med, saa faar de Rygter Luft under sig, som siger, at man allerede nu i Ministeriet er betænkt paa at finde nye Skatteobjekter og pumpe Befolkningen en ny Omgang for at fremme alle disse Formaal her.

Der blev af den ærede Ordfører ved Sagens første Behandling her i Salen sagt, at det var politisk utilbørligt at føre denne Sag igennem under de Vilkaar, som man fra Folketingets Side bød Landstinget. Jeg er ogsaa der enig med den ærede Ordfører, ikke i Motiverne, men i Konklusionen.

Den ærede Ordfører sagde selv ved første Behandling, at denne Sag hastede, der vilde sikkert ikke blive bedre Vilkaar, og fra alle de Talere, som have haft Ordet — jeg tænker i Dag paa det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) —, føler man sig overbevist om, at hvis denne Sag